

COM POT SER

(Lletra i música: Judit Neddermann)

Com pot ser que de cop me'n adoni que ha passat el temps?

Tot era real, tot desapareix

Ara són records, ara i sempre més

La vida va passant, la vida va jugant

La vida em va ensenyant a viure el moment

Quan trèiem les nines i muntàvem una ciutat

I sentíem de fons totes aquelles cançons

Quan teníem quinze anys a la plaça de l'Era

i sèiem als bancs per tenir discussions de colla de poble

que vol canviar el món

I canto els meus records guardats com un tresor

Celebro la memòria que em fa saber qui sóc